

Sâmbătă,
18 aprilie 2026

Dragi copii,

Multe lucruri s-au schimbat de la ultima mea scrisoare. Iarba a înverzit, pomii fructiferi au înflorit, iar pajiștea a fost decorată cu primele pădăii înflorite, spre bucuria Ilincăi. Ce să mai zic de corul matinal... Tot mai multe păsări ni se alătură, printre care și cele revenite recent din locurile de iernare: pitulicea mică, silvia cu cap negru, silvia mică, codobatura albă, dar și codroșul de munte al bunicilor. Au apărut în grădină și patru - cinci grauri, care au penajul negru ca al meu. Numai că, spre deosebire de culoarea mea uniformă, strălucitoare, penajul lor este stropit cu pete alb-gălbui și strălucește în lumina soarelui cu irizații verzui sau violet. Primăvara chiar și ciocul lor se îngălbenește. Ba mai mult, sunt maeștri ai imitărilor. I-am surprins încercând să reproducă părți din cântecul meu melodios. Mă dor urechile când le aud. Sper să nu mă confunziți cu ei. Dar nu sunt singurii din grădină înzestrați cu acest talent. Într-una din zilele trecute era să cad de pe creangă când am auzit din apropiere niște țipete de șorecar comun, alternând cu mieunatul. Însăși gaița, o pasăre mult mai mare decât mine, se mândrea cu această performanță, evident învățată de la autorii sunetelor respective. Trebuie să fiu precaut, dacă nu doresc să devin felul principal pe masa șorecarilor sau al vreunei pisici.

Conform așteptărilor, cutia poștală și-a reluat menirea, perechea de pițigoi mare s-a mutat în scorbura artificială (sau cuibul artificial, cum zic ornitologii) special creată pentru ei. Nu știu dacă celelalte scorburi au trezit interesul vreunei păsări din zonă, cert este că eu... sunt atât de emoționat, nici nu știu cum să vă spun...o să devin tată. Da, da, ați înțeles bine. Totul s-a întâmplat atât de rapid și firesc, cel puțin dacă privesc întâmplările așa, retrospectiv. Adevărul e că timp de câteva zile am fost atât de supărat, încât nici nu vedeam bine, că de gândit, clar nu gândeam. A apărut o altă mierlă. Teritoriul meu era în pericol. Singurul meu scop era apărarea lui, chiar și cu forța, dacă situația o cerea. Ar fi trebuit să observ mai din timp că intrusul pe care l-am gonit de câteva ori, are de fapt ciocul și penajul maroniu cum au fetele, femelele pe limbajul păsărarilor, și nu numai că nu vrea să mă alunge de pe proprietatea mea, ci dorește să își împartă restul vieții cu mine. A mărturisit că îi place cântecul meu cristalin și că ciocul meu are culoarea cea mai intensă dintre toți mierloii pe care le-a întâlnit, ceea ce i-a sugerat că am un sistem imunitar puternic și o să fiu un partener de nădejde la creșterea puilor. Nici nu-mi vine să cred că mi-am găsit atât de rapid jumătatea. De fapt sunt extrem de norocos că a insistat și nu a plecat chiar după prima izgonire, că m-a iertat.

I-am arătat fiecare colțișor din grădină, dar ea era deja cu gândul la alegerea locului ideal pentru cuib. A inspectat tufele, bifurcațiile crengilor. Pe cele care păreau mai potrivite le-a și încercat, a vrut să vadă dacă spațiul e suficient de mare pentru cuibul nostru, a tras de crenguțe, le-a aranjat puțin. Mi-a atras atenția că noi mierlele cuibărim pe o înălțime de 1-2 m și cuibul nostru trebuie să fie invizibil pentru alte păsări și pisici, dar ușor accesibil nouă. Mi se părea extrem de minuțioasă și pricepută. Am stat în apropierea ei și am așteptat răbdător, până când în sfârșit a identificat printre frunzele iederei locul pentru cuibul visurilor ei. Următoarea dimineață a și început construcția. Lucra mai ales în prima parte a zilei, când, din cauza umezelii, materialele de cuibărire erau puțin umede și mai ușor de manevrat. A împletit crenguțe subțiri, fire de iarbă, până când acestea au format o cupă. Apoi a adus noroi cu care a tapetat întreaga cupă pe interior. Noroc că bunicii au plantat ceva în grădină și nu au omis să ude răsadul. La cât de uscat era solul, nu știu unde găsea acest material de construcție indispensabil. După ce noroiul se usucă, va oferi rezistență cuibului, cum zicea. Apoi a căptușit cupa cu fire subțiri de iarbă și mușchi. Eram tare mândru de ea. Eu nu am ajutat-o la construcție, dar am stat în apropiere, având grijă să nu mi-l fure vreun alt mierloi și ea să nu fie deranjată în timpul lucrului. Cuibul pe care l-a construit o să ne țină tot anul, vom reuși să creștem cele 3 sau 4 serii de pui în ea.

La două zile după ce cuibul a fost gata, a apărut și surpriza: primul ou. Ce mi-ar fi plăcut să vă arăt. E atât de micuț, e perfect!

Cred că am fost demascați. Văzându-ne des în jurul iederei, bunicul și tatăl Ilincăi și-au dat seama ce facem. I-au și povestit Ilincăi câte ceva despre obiceiurile noastre de cuibărire și despre ouăle noastre. Îmi cer scuze, dar de această dată nu o să reproduc toată discuția dintre ei, ci doar ideile de bază, apoi mă și îndrept rapid la marginea de est a teritoriului. Mi se pare ceva suspect acolo. Așadar au menționat că:

- femela are nevoie de 7-11 zile să construiască un cuib, dar, dacă vechiul cuib a fost distrus sau a trebuit să îl părăsească pentru că mierla a fost deranjată de păsări de talie mai mare, cuibul poate să fie gata în numai 2 zile.
- femela depune în medie 4-5 ouă albăstrui-verzui cu pete maronii. Coaja ouălor este tare datorită calciului, care este asimilat și din cochiliile melcilor mici pe care păsările le consumă. Unde coaja este mai subțire, apar petele maronii, care au rolul să întărească coaja.

- un singur ou cântărește 7-9 grame, din care 6 % reprezintă greutatea cojii.
- ouăle sunt clocite timp de 10-19 zile.

Auziți? Perechea mea va trebui să stea în jur de două săptămâni pe ouă. Și acum stă în cuib, numai capul și coada i se văd. Cred că depune cel de al 4-lea ou. După ce ies puii, o să fim și mai ocupați cu atâtea guri de hrănit.

Cu drag,
Mierla, mai precis mierloiul

Activități pentru voi, prietenii mei:

1. Urmăriți ACEST video_ despre mine, apoi ACEST video despre graur_sau căutați filmulețele pe YouTube cu ajutorul cuvintelor cheie „Mierla, minutul de natura”, respectiv „Graur, minutul de natura”. Dacă sunteți atenți la detalii, cu siguranță nu ne veți confunda.
2. Ascultați cântecele păsărilor menționate la începutul scrisorii:
  - pitulice mică în ACEST video sau căutând pe YouTube după cuvintele cheie „Pitulice mica, minutul de natura”
  - silvie cu cap negru în ACEST video sau căutând pe YouTube după cuvintele cheie „Silvia cu cap negru, minutul de natura”
  - silvie mică în ACEST video_sau căutând pe YouTube după cuvintele cheie „Silvie mica, minutul de natură”
  - codobatură albă în ACEST video sau căutând pe YouTube după cuvintele cheie „Codobatura alba, minutul de natura”
  - codroșul de munte în ACEST video sau căutând pe YouTube după cuvintele cheie „Codrosul de munte, minutul de natura”
3. Urmăriți ACEST video care vă arată câteva momente din procesul de construcție a cuibului.
4. Am și o problemă de rezolvat pentru cei care s-au aventurat în lumea cifrelor și le place să calculeze. Vă mai amintiți că un ou cântărește între 7-9 grame. Câte grame au de exemplu 5 ouă? Și o întrebare mult mai grea pentru elevii mai mari: câte grame are coaja, dacă reprezintă 6% din greutatea totală ale ouălor?
5. Petreceți cât mai mult timp în natură și ascultați concertul nostru de dimineață. Pe care dintre păsările menționate în această scrisoare o recunoașteți după aspectul fizic și pe care după cântec?

